

УДК 657

Коротаєва І.Р.
*студент, група ОБФі-14-2
напряму підготовки
«Облік і аудит у фінансових установах
з поглибленим вивченням іноземної мови»
ДВНЗ «Університет державної фіскальної служби України»
м. Ірпінь, Україна*

Рябчук О.Г.
*к.е.н, доцент,
заступник директора навчально-наукового інституту
обліку, аналізу, аудиту з наукової роботи
науковий керівник
ДВНЗ «Університет державної фіскальної служби України»
м. Ірпінь, Україна*

НЕОБХІДНІСТЬ УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ АУДИТУ В УКРАЇНІ

Аудит є невід'ємною частиною ринкової економіки кожної країни. Визначення тенденцій розвитку аудиту в Україні є актуальним питанням сьогодення. Соціально-економічна ситуація країни не стоїть на місці, і через це виникає потреба пристосування аудиту до нових умов в економіці. На даний час, як відомо, Україна перебуває у глибокій економічній кризі, яка не може не вплинути на розвиток аудиторської діяльності. Тому існує низка проблем у цій сфері, які потребують першочергового розв'язання.

Проблеми розвитку аудиту в Україні в сучасних умовах були висвітлені в працях таких науковців, як Єрмоменко М.В., Соколов В. М., Слюніна Т. Л., Розіт Т. В., Стемковська І., Книжник Л. та ін.

Стемковська І. у своїй праці виокремлює наступні проблеми організації аудиту в Україні на сучасному етапі: «непрозоре» державне управління та корупція; відсутність реального ринку фінансових послуг і ринку цінних паперів; відсутність законодавчої ініціативи у професійних об'єднань аудиторів і можливості їх впливу на державні регуляторні органи, що гальмує реалізацію будь-яких інновацій в галузі аудиту; відсутність національної системи зовнішнього контролю якості аудиту, побудова якої має базуватись на всебічному вивченні міжнародного досвіду щодо багатьох аспектів аудиту; недоліки в організації діяльності й недостатньо ефективний менеджмент у сфері малого і середнього аудиторського бізнесу; наявність нерівних прав і можливостей для проведення аудиту вітчизняними та зарубіжними аудиторськими фірмами; на рівні аудиту фінансової звітності залишаються проблемними питання щодо визначення критеріїв суттєвості, рівня аудиторських ризиків, ознак безперервності функціонування, особливостей

методики аудиту тощо; не вирішеними також залишаються проблеми, пов'язані зі страхуванням ризиків аудиторської діяльності і визначенням механізму форсування відповідних страхових резервів аудиторськими фірмами; відсутність методичних рекомендацій з питань комп'ютеризації та типових форм документів з аудиту [1].

Єрмоєнко М.В. ж звертає увагу на таку проблему, як формування ціни на аудиторські послуги, а саме в частині методики її визначення. Єдиної системи розрахунку вартості послуг аудиторської фірми в Україні не існує, тому аудитори часто використовують власну систему формування ціни. Найчастіше така система заснована на визначенні кількості відпрацьованих людино-годин або обсягу виконаних робіт. Також, велика кількість аудиторів на ринку спричиняє значне зниження ціни на аудиторські послуги у зв'язку з необхідністю боротьби за клієнта. Це в свою чергу впливає на зниження якості аудиту [2, с.107].

Книжник Л. на основі опитування серед представників державних органів, вітчизняного аудиторського ринку і професійних об'єднань зазначив наступні проблеми аудиту: недосконалість Закону України "Про аудиторську діяльність"; недостатнє розуміння значення аудиту у вітчизняному бізнес-середовищі; незадовільна якість роботи самих аудиторів; слаборозвинений фінансовий ринок України та вплив кризи [3, с.60].

Можна запропонувати наступні шляхи подолання перелічених проблем:

- внесення необхідних змін і доповнень до Закону України "Про аудиторську діяльність";
- розроблення механізму ціноутворення аудиторських послуг на основі вивчення міжнародного досвіду;
- створення ефективної системи застосування санкцій до аудиторів й аудиторських компаній, які допускають порушення стандартів аудиту та вимог законодавства при його проведенні [3, с.62];
- підвищення престижу аудиторської професії, надання впевненості у відповідності ціни та якості роботи аудитора;
- розробка внутрішньо-фірмових методик аудиту, робочої документації;
- «детінізація» економіки України. Відповідно зі зменшенням обсягів «тіньового» бізнесу значення аудиту зростатиме [1].

Розглянувши сучасні проблеми аудиторської діяльності, можна зробити висновок про те, що вдосконалення організації аудиту в Україні - це складний та багатогранний процес, який потребує вдосконалення системи економічного контролю в країні в цілому, підвищення кваліфікаційних вимог до аудиторів, поліпшення нормативного та методичного забезпечення здійснення аудиторської діяльності тощо. Розв'язання даних проблем сприятиме подальшому впровадженню аудиторської професії в господарську практику і формуванню у громадськості впевненості у високій професійній майстерності аудиторів.

Список використаних інформаційних джерел

1. Стемковська І. Проблеми, тенденції та перспективи розвитку аудиту в Україні [електронний ресурс]. – Режим доступу: http://econf.at.ua/publ/konferencija_2015_05_7_8/sekcija_5_ekonomichni_nauki/problemi_tendenciji_ta_perspektivi_rozvitku_auditu_v_ukrajini/24-1-0-441
2. Єрмоєнко М. В. Аудит в Україні: розвиток, проблеми та шляхи їх вирішення/М.В.Єрмоєнко//«Економіка, управління, фінанси: теорія і практика»— 2013. - с.106-108.
3. Книжник Л. Аудит в Україні: виклики та перспективи в умовах євроінтеграції/Л.Книжник// Ефективність державного управління. Збірник наукових праць. – 2015. – Вип.44. – С.58-63.

УДК 657.6

Круковська О.В.

к.е.н., доцент

доцент кафедри обліку і оподаткування

ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»

м. Херсон, Україна

АУДИТ СОБІВАРТОСТІ ПРОДУКЦІЇ

Із зростанням кількість господарюючих суб'єктів в економіці країни, які прагнуть за рахунок збільшення величини собівартості продукції зменшити розмір отриманого прибутку, з якого до бюджету сплачується податок на прибуток підприємства питання формування собівартості продукції та проведення її аудиту є актуальним на сьогоднішній день. Собівартість є однією з важливих узагальнених показників ефективності виробництва, яка дозволяє здійснювати контроль над витратами та оцінювати результат господарської діяльності підприємства. Тобто, собівартість продукції (товарів, послуг) – виражені у грошовій формі поточні витрати підприємства на її виробництво.

Зниження собівартості продукції актуальне для підприємства, бо це – джерело збільшення накопичень для розширення виробництва. Важливим питанням формування та розрахунку собівартості є нормативне регулювання. Затрати на виробництво продукції охоплюють усі матеріальні, трудові та грошові витрати, пов'язані з виробничо-господарською діяльністю. Розрахунки планової собівартості продукції (робіт, послуг) використовуються для визначення потреби в обігових коштах, планового прибутку, економічної ефективності окремих організаційно-технічних заходів, а також для формування цін і тарифів. Перевірка законності і достовірності витрат на виробництво і собівартість продукції допомагають виявити невикористані резерви, непродуктивні витрати і втрати.